

Publicerad 2020-02-29 18:40 av Yrre

vals Ur

Mina ord har falnat lite nu i senlivet.

De är inte lika rymdfångande,

inte lika ovädersbringande.

De har sitt vid stilla snöfall, mjuka vårkvällar,

Låter sin hamn vid stränder utan fotsteg.

Länge vilar de magvid innan de sjungs,

Rullar sitt över tungan innan sin förlossning.

Jag brukar tänka mig som ett väsen tidig höst,

Viskandes sagor i senkvällen och jag är nöjd så,

Så sjunger jag när jag dansar vals ensam vid ängarna,

Innerligt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten